

Et "bibelsk" nej til jødemission?

Af Kai Kjær-Hansen

Pinsedag 2006 blev der i Trinitatiskirken i Køln holdt en gudstjeneste, hvorfra der blev udsendt en erklæring med et "nej" til jødemission. Debatten om dette "nej" fortsætter i Tyskland. Det udfordrende er, at man betegner et sådant "nej" som "bibelsk".

Alt andet lige, så står dette "nej" i diametral modsætning til den Israelsmissionsbevægelse, som blev dannet i 1842 i Køln. Dengang med et klart "ja" til jødemission.

Mottoet for pinsegudstjenesten i 2006 er inspireret af missionsbefalingen i Matthæus 28,16-20: "Gå ud i alverden: lær sammen med Israel, forkynd i verden – vores bibelsk begrundede nej til jødemission." Inspireret af missionsbefalingen, ja! Men efter min mening også fordrejet – "bibelsk" set.

Efter gudstjenesten besøgte en lille delegation to jødiske menigheder i Køln og overrakte rabbinerne en kort erklæring. Her slås det indledningsvis fast, at Guds pagt med og forjættelser til Israel stadig gælder. Herefter følger et "ja" til mission; dette er et forpligtende "ja", der gælder mennesker i hele verden. Dette efterfølges imidlertid af et lige så stærkt "nej" til jødemission. "Vi forstår og understreger vor forpligtelse til principielt at imødegå enhver form for organiseret jødemission og anerkender dermed Guds særlige forhold til sit folk Israel." Afsluttende lægges der afstand til "vor tidligere tradition

for jødemission", og man beder alle evangeliske kirker om at gøre det samme (jf. tidsskriftet *Begegnungen – Zeitschrift für Kirche und Judentum*, nr. 3, 2006).

Ikke underligt, at den kristne delegation blev godt modtaget i de to synagoger i Køln. Og heller ikke underligt, at der måtte komme reaktioner fra andre tyske kristne.

Reaktioner på "nej'et"

I et læserbrev i *Idea Spektrum* (23/2006) reagerede bl.a. Professor Dr. Günter R. Schmidt, Erlangen, i fem korte punkter. Punkt 1 lyder: "Et 'nej til jødemission' betyder en ny form for antisemitisk diskrimination: alle skal kaldes til Kristus, blot ikke jøderne!" I punkt 2 citeres ordene fra ApG 4,12 om, at frelse alene er at finde i Jesu navn, og det påpeges, at disse ord var henvendt, ikke til hedninger, men til repræsentanter for det jødiske lederskab. I punkt 3 hævdes det, at "nej'et til jødemission" er begyndelsen til et "nej" til al anden mission. Når jøder ikke har brug for Jesus, hvorfor skulle muslimer og buddhister så have det? I punkt 4 gøres det gældende, at dette nej til jødemission prisgiver det kristne princip "Solus Christus" (Kristus alene). I punkt 5 understreges det, at jøder skal mødes på en venlig og medmenneskelig måde, men at dette godt kan ske uden afkortning af det kristne budskab.

Hertil svarer de to forfattere af "nej'et" til jødemission efterfølgende, at spørgsmålet om jødemission på afgørende måde hænger sammen med, om man

Et billede, som i dag gør ondt, fra 1930'ernes "kristne" Europa. – Den korsfæstede Jesus kigger hen på skiltet "Juden sind hier nicht erwünscht" ("Her er jøder uønskede"). Hvilken "kristen" hån mod Jesus, der kæmpede Israels sag og døde som Israels konge.

mener, at rabbinsk jødedom i dag er udtryk for kontinuitet med den bibelske jødedom. Hvis man benægter denne kontinuitet, stilles Israel lige med alle andre folkeslag, hævder de.

Vel kan det ske, skriver de, at nogle jøder modtager evangeliet, eller at nogle kristne går over til jødedommen. Men ingen af parterne bør drive "systematisk" mission over for den anden.

Som om Jesus ingen forskel har gjort

Erklæringen fra pinsegudstjenesten i Køln er efter min opfattelse et advarende eksempel på, at man med et bibelsk korrekt udgangspunkt, nemlig Israels vedvarende pagt og udvælgelse, alligevel

ender med en teologi om Israel, som ikke tager hensyn til Guds frelsende handling i Jesus.

Uanset hvor nær eller hvor fjern vores dages rabbiniske jødedom står "bibelsk jødedom", viser evangelierne, at Jesus kom med godt nyt til jøder. Det gælder også nutidens jøder. Når teksterne nu er, som de er, er det mig en gåde, at nogen tør lancere et "bibelsk" begrundet "nej" til jødemission. Noget sådant er svært at forholde sig til. At der findes ikke-bibelske argumenter for et "nej", det er en anden historie, og det kan man forholde sig til.

Som om Jesus ingen forskel har gjort!